

העורך הראשי: אורי אבנרי

ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה: רוב איתו

עורך כיתוב: עורך תבנית: סילבי קשת אהרון צור

כתב בכור: צלם המערכת: אריה קרו

חברי המערכת:

מנשה ברריון, שושן נזר, יולי גליץ, דונד הורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסון, אוסטר סאבר, אלם סמס, עובד סס, עמוס קינן, שלמה קור.

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל אביב, טל 26786, ת.ד. 136, טען למברקים: 9702997, המוציא לאור: העולם הזה בע"מ, דפוס ששן שהם בע"מ, ת.א. 52, 62239, בניגוד דוד טופל ובניו תל אביב, המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

היה בעיר מולדתו בגדל עם אביו בעל חנות גדולה לירקות ופירות בשכונת קהות. אורי מתו של אביו נשאר עזרא אליהו באותה עבודה כירקן, עד עלייתו ארצה והיה בגדל בעל שם טוב כאביו ומשפחתו ואף פעם לא היה שתיו של כל מיני משקאות. בכל ימיו ועד היום הוא היה רונמא לנבר ממש, ואף פעם לא הואים בשם רע בכלל. הוא לא היה בוסני כי הקלפים כמו שמאיימים אותו, והוא רונמא טובה לכלל טוב ואב הרואג למשפחתו בת 11 הנשיות מה שמפיעים נגדו הוא שקר נדול אשר אין לו שום כמים. לפי אבי הותמים על הצהרה זו בהסכמתו המלאה, ולמען הצדק והיושר ולהקטת השקר.

מעטוק שאול, שירי סלים, נפתלי עזרא, ועוד מאתים החימות של חושבי כפר-ענא

מס הכר

נהניתי למקרא הרשימה על הועמתי של רמי יעקב נאסי באסימיתעם ברחובות (העולם הזה 1001) הרשימה ביטאם בריוק את הלק החותם של חושבי רחובות, שהאנינו לי הרצאתו של קצין העתונות, חבל רק שלא עינתם בכתבה כי היה בכל האולם אדם אחד שמחה כל בהתלהבות לכל דבריו של נאסי. הוא היה כה משהלח, עד שבאנו מנה נאסי את מספר הריוני האונות הדרכים, כמה האים גם כן כפיים, אם לא היה ידוע לכתבכם מיהו זה היה ידוע יוצאם לעובר לישכת המס ברחובות.

ניוירוק וכל השאר

אני פורא קבוע של העולם הזה, וברצוני לשאול כמה שפע באמריקה אי אפשר לפנות את עונתם של קיסוסים שמוכרים עתונות עברית טוב שיש לי חבר טוב בנהיה. עשייה לי את עונתם בקביעות, כי הוא עובר המציאות כאן מאוד, העתון שאני מקבל יוקר פה מיד ליד בין הרבה ישראלים שנמצאים פה באמריקה.

אברהם ריכרד, ניוירוק

העולם הזה נמצא במקרה גם בניו יורק, אולם הוא אזור שעות מספר אחרי הניעו למוכרי העתונים.

יהודים ששמו שמיין

במכתבו לקורא (העולם הזה 1001) מצטט העורך המפורסם שהוא לדעתו חסר כל תוכן במסגרת הליקויים האנלטי אותו תירגם העורך, כל שורה מפורטות מכוונת לעבודה ידועה ומסילא אינה חסרת תוכן:

There's a wonderful family called Stein — There's Gert, and there's Epp, and there's Ein, Gert's poems are bunk, Epp's statues are punk, And no one can understand Ein.

גרט הוא נוסד שמיין, סופרת ומשוררת אמריקאית נודעת, אף היא אקסטרנארי אנטימית מעט, ואילו אף הוא יעקב אפטיין, הסופר היהודי הכריז הנדל, מן הראוי שבמכתבו אלה לא יהיו נעלמות שמיין העיר.

ובים יהודים ששמו שמיין, גם גרט, גם אפי וגם איין, אן מר ברני ומר אקי (הן על כך אין פקט) כאן בארץ בולטים הם לעין.

עיינתם בצדק שהייתם הראשונים לפיתוח השניעו הליקויים ששמו המפורסם אמנם מדי פעם אתם מפורסמים המפורסם במדורה של ילי גליץ, אולם אין זה מספיק כדי לפתח צורת חירונו ו בקרב הסה, פעם כפרומי ערכתם תחרות המפורסם בין קוראיהם, לא בהוספת שורה אלא בחיבור המפורסם על נושאים סטויים, כדאי היה שתחזרו טוב על מבעד זה, שיש בו גם שניעו וגם חריפות.

צפרה דגני, חיפה

אביר הדרכים

נודה לכם מאוד אם תפרסמו את תודתנו למנהל החברה הערבית לטכס וסנידיות בצלחת, והמעשה שהיה כי היה אירעה לנו אוננה בכישי אורי ערה, לפתע עזר האיש את מכוניתו לירנו ושאל כמה יוכל לעזור לנו, למרות שלא עזרנו אותו כלל. הוא השאר לנו סינורית וביקש שתפנה אליו במקרה שנוקס לערות, אנו מביעים לו תודתנו על התנהגותו לפתע.

מבצע ספרים

בירענו כי עניו התכנת בינינו לבין הערכים קרוב ללכנס, אנו מונים אליכם כי בקשה וזו לשוננו ביהתספר התיכון בכפר יסיף בגליץ המעריב סקים עתה ספריה לבית הספר, ביהתספר זה עזיר לימים ו ספריות דלה ויעלונה, אין הוא מספק את הצרכים והאמות הדעת של בני 25 כפרי המיושבים בגליץ המעריב.

ביהתספר התיכון ששמש ביתיים כפופר תרבותי מספרית בסנרת החברה הערבית הכפרית, כפריה נדולה שתשרת דוד מס ליים עזיר זה, ההולך וצומח ככפרים, תהיה להם לכרחה רבה, הננו מונים לקוראי עונתכם שימשיאו חסן לעזר לנו, נשמח לקבל ספרים בעברית, ערבית ואנגלית, ספרי עיון, כפרי קריאה וגם ירחונים ושבוועונים עזיר ליה, מהל

שושנה לפידות, מורה לעברית ביהתספר התיכון, כפר יסיף

העולם הזה ישמח להעביר לתעודתן כל תרומות ספרים שתרמו עלידי קוראיו.

כוררי חדש

איני סבור, כרעת העורך כמאמר הראשי (העולם הזה 1001), כי איחוד מצרים וסוריה הוא אולי למהפכה מדינית ברחוב השמי. שופרות התעמולה של מצרים וסוריה אמנם מריעים בקול על מעשה זה, אולם מדינה מאוחדת עשו וז אין לה זכותיות לזמן ארוך מדינה שתציה האחד רחוק מהחצי השני מרחק כה רב, שישני עמיה שונים זה מזה בכל כך הרבה מרחקים, ושאיילו במקרים רבים מתקשים להבין איש את שפת דעה, היא אקציה בלבד, יכולים הסורים והמצרים לצרור ולהריע עד סתר לנו אין לה לחשוש להיפוך, תוד זמן קצר יוכחו שני הצדדים שהתונה לא היתה כראית ויפרדו זה מזה בנס רועש, אם ישראל תוכל לכוון את השעה למועד ההתמוצות, היא עשויה להרויח מכל העניין.

ישראל קרני, ירושלים

האם חושב העורך שליהודי ישראל איש מקום בפרובלמית השמית המאוחדת, ארת אורי עשיר להבין את ההסמ הואת להקמת מדינה כלל מרחבית, האם חושב העורך שיש איוה שהוא פיוס להורים או לאוסה הי ישראלית בהתבוללות עם חושבי המרחב? נכון שהקמת האיחוד המצרי-סורי הוא מפנה בהיסטוריה של המרחב, אבל הצעדים הערב, שלא לזכר על הכתבה על שחרור עזרי דורון, הרי ניתוח המסקנות והבאת מסקניהו במשפט חירותי ראויים לשה.

היתה מתרת ואיננה עור

אין ספק שמועיה לכם מתאמה על מהירות עבודתכם ביום שלישי בלייל כיתי את עונתכם (העולם הזה 1001) ולפתעתי מצאתי ביו חומר אקסטרנאלי מסדרה ראשונה שי אפילו לא היה בעיוני הערב, שלא לזכר על הכתבה על שחרור עזרי דורון, הרי ניתוח המסקנות והבאת מסקניהו במשפט חירותי ראויים לשה.

יהודה לממן, תל אביב

ספלת השב, והתביעה הליילת במסגרת של עזריהו ירויה חייבת הערתם לריו של יוזם ששם זה, אם אישן להניס נדבכם בשפט על הפצת ידיעה העשויה לנרם בהלה בצבור, שככתבתם דבר אמת, הרי מה עזיר לעשות ליוזמי ששם זה? הרי אדם עשו הלאה לנולה נדולה ביותר בעבור, אף פנסים לעזיר בעניו העבור דמות מפלעית של מהות שאינה פיימת ואת אינה כעירלה ומת עור כשכתיבתשפט מצא שלא היה סמץ של יסוד לעזיר המפלעת. יואל ג, תל אביב

במדינה אחת היו ראשי המדינה מחמירים סיר אחרי תוצאות הפיכות סמננונים מספליים ניסו לכיים מהחיות שלא היו ולא נבראו, ואילו אצלנו עובר הרבר בשפט ובמלווה, כאילו היה מקובל מאו ומתמיד, מ. רוזנטל, חיפה

האיש והמחזבל הסוריות כביב השבונון המסוים, עליו מורבן במחזה מסוים, הסוזנ בתואסרונ סי סוים, מעלה בי את הקווה שמתכוונים לחסל את שבועוני הרשט של המסטר, ואיני מבין מרוע אתם תמהים להנאת שים עתונו, לוקחים פועלים, משלמים להם כמר, כנראה שהפעם נוכח שנים סחזה ומחואי יכולים להיות בעלי תכונות דומות, אלק מג, חיפה

מיום רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא יספוקו, זאת אהבתם של קוראי העולם הזה לעונם, השופרים בליים מניפה את נר האמת, יעמוד בה הכוח לעמוד לעירכם כמחשכי ימים אלו.

יצחק בריכובא, ירושלים

התפלאתי כשמצאתי בעתונתם תנובה כל-שהיא על אותו מחובל המונג כתיאטרון המסיר להיות לאופי, היה זה למטה מסבובם להכיר את המחזה וכתבו אפילו ככלה אמת, המחזה הואיש שכאילו כתב אותו הכשראה אפלגונית, אומרים הכל על עצמם בעצם קיומם.

ב. גרוס, תל אביב

בשורות פלשת אי תמה שאתם, המתנגדים בשפתים הי אחריים לכל השקרים המוסכמים, נגדירים אחרי אנדות יפות כשהמחזבל בעה-5, אני מתכוון לרשימתכם של חיים לסקוב וצבי צור (העולם הזה 1001).

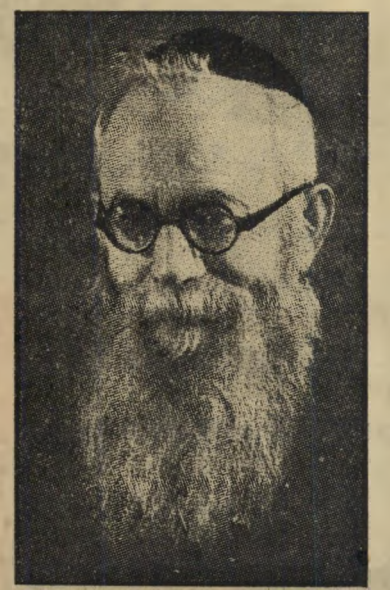
אני מבין שצריכים לפאר ולרומם את אלופי צה"ל, אולם האם אינכם יכולים להסתפק בספורים ספורים, המתקבלים על דעתם של אנשים בעלי עבר קופיז האם אי אפשר לוותר על הסיפור המנוחד כאילו ע"ה צבי צור עם הליים שלו, על נוסף המייצגים המצריים מספרי איר זה יכול להיות?

אלכס זוקר, חיפה

שנים מעורכי העולם הזה היו במקרה עדי-ראש (בהושך) למאורע הנידון, הגייפס של שועלי שמשין, שבאות מהם ישב צרה, ירדו תוך כדי קרב מן הכביש המחבר את ג'וליס עם נגבה, ועלו תוך כדי כך על השוחות שנחפרו בצד הכביש עלידי החיילים של רב רבן עבד אל-נאצר, המצרים נמלטו מן המקום, בהשארים אחריהם כמה הרוגים.

איש טוב אנהו החותמים מפת, עדים על כר לפעון הצדק והאמת, כי היהודי העיראלי בעל השם עזרא אליהו מרדכי, עליו כתבתם את הכתבה, קנו את ילר"י (העולם הזה 1001).

לאחר מכן, כשנפגשונו אחרי מלחמת הששה-גישתו לבעיות השלום היהודי-ערבי, על שרשיה הדתים הרעיוניים, היתה שונה מזו שלי, אולם כל שיתח עמו היתה החיה, ואני חושב כי ההיסטוריה תוכיח שרבים מדבריו — למשל בשאלת החזרת הפליטים — היו נבונים ומפוכחים יותר מדברי הפוליטיקאנים המציאותיים השולטים במדינה. רבים מקוראי העולם הזה אולי יופתעו לשמוע כי ר' בנימין היה אחד הקוראים המושבעים ביותר של שבועון זה. פעם הסביר לי איך הוא עושה את זה. הוא פילק את העתון לשני חלקים: החלק ה' פוליטי, שעניו אותו, ושאר החלקים, שלא ענינו אותו כלל. הוא קרא רק את החלק הראשון, אך לא התנגד לחלק השני. הוא

ר' בנימין

הבין כי בטאון הפונה להמונים הרחבים, חייב להיות בעל פניה רחבה, ובניגוד לכמה סנובים חלולים, לא עיקם את האף למראה שחקנית הוליבודית, הוא לא התעניין בה.

כתב ר' בנימין, במשאל על העולם הזה לפני ארבע שנים: "גוטה אני לחשוב את העתון הזה לאחד הרעיוניים ביותר במדינת ישראל" (העולם הזה 820).

לגבי החלק הפוליטי של העתון, היה בעל גישה ביקורתית מפותחת. לא פעם קיבלתי את אחת הגלויות שלו, שביקשוני לבקר בדירתו בבית המעלות בירושלים. לפעמים רק רצה לשמוע אינפורמציה — מה מתרחש בצמרת צה"ל, איך נולדה פעולת קיביא, מה תוכניתו של ביג"ל, אולם לא פעם ביקש לשנע אותנו כי קו מסוים של העתון אינו נכון או צודק, או להמריץ אותנו להיות קיצוניים יותר בשחיה נגד הזרם.

כשאני כותב עתה מלים אלה, מתנגבת מחשבה פסימית מאד ללבי. הגה הם הולכים בצד מאתנו, בזה אחר זה, אנשי המוסר והתרבות והניצוץ הקדוש, איה יורשיהם?

יחסי האישיים עם ר' בנימין היו מוזרים במדי, הייתי נער ואיש אציל כאשר יום ר' בנימין, או אחד הפובליציסטים והסופרים הנודעים ביותר בארץ, את הכרוז המפורסם "לא תרצחו" חונכתי לראות בו בוגד, הברלימוצא אלה נשארו בולטים עד

העולם הזה 1062